

Zo hoort het te zijn....

Een oude man en zijn hond sterven bij een ongeluk.

Ze komen elkaar daarna weer tegen op een lange vieze weg en lopen samen verder.

Aan beide zijde van de weg hekken, achter de hekken zien ze prachtige weides en mooie bospercelen, precies waar een mens en zijn hond van houdt.

Ze lopen verder en komen bij een mooie grote poort, daar staan een persoon in een wit gewaad.

"Welkom in de Hemel" zegt deze. De oude man helemaal gelukkig en wil me zijn hond naar binnen gaan.

Maar de poortwachter houdt hem tegen.

"Honden zijn hier niet toegestaan, sorry maar hij mag hier niet naar binnen!"

"Wat is dit voor hemel, waar honden niet toegestaan zijn?" vraagt de oude man.

"Als hij niet mee naar binnen mag blijf ik ook buiten.

Hij was zijn hele leven mijn trouwe begeleider en mijn maatje dan denkt u toch niet dat ik hem nu zomaar hier achterlaat!"

"U moet zelf beslissen wat u doet maar ik waarschuw u, de duivel bevindt zich ook op deze lange vieze weg en zal proberen u over te halen om bij hem naar binnen te gaan.

Hij zal u van alles beloven maar ook bij hem zijn geen honden welkom.

Als u uw hond nu niet hier achterlaat, dan zult u voor eeuwig op deze lang vieze weg blijven zonder doel."

De oude man loopt verder met zijn hond.

Uiteindelijk komen ze aan bij een hek waar een gat in het gaas zit en het pad er naar toe helemaal vertrapt is.

Een wat oudere man staat daar binnen, de oude man zegt hem dat ze zo moe zijn en vraagt hem of hij en zijn hond even naar binnen mogen om in de schaduw uit te rusten.

"Maar natuurlijk, komt u gerust binnen, daar achter bij de boom is ook water. Maakt u het zich gemakkelijk!"

"Mag ook echt mijn hond mee naar binnen? Een stuk terug op deze weg zat een man die zei dat honden hier nergens zijn toe gestaan."

"Zou u binnen komen als uw hond niet mee naar binnen mocht?"

"Nee meneer, daarom ben ik ook niet in de hemel gekomen.

Als daar honden niet welkom zijn, dan blijf ik liever voor altijd op de vieze weg.

Met wat water en een beetje schaduw zijn wij al tevreden.

Ik kom in ieder geval niet naar binnen als mijn lieveling buiten zou moeten blijven."

De man begon te lachen en zei: "Welkom in de Hemel"

"Daaronder aan de weg was de duivel, hij haalt alle mensen naar zich toe met mooie praatjes over een comfortabel leven maar men moet wel bereid zijn om zijn trouwste begeleider en maatje op te geven. De mensen die dat doen komen er snel genoeg achter dat ze een grote fout begaan hebben, maar dan is het te laat. De honden komen hierheen, de slechte mensen niet die blijven daar. God zou nooit honden uit de hemel verbannen! Hij heeft ze geschapen om de mens in zijn leven te begeleiden, waarom zou hij ze dan in de dood scheiden?"

(vertaalt uit het Duits, helaas is schrijver niet bekend)